

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی توصیف در زبان ادبی، هنری ویس و رامین و خسرو و شیرین

محل انتشار:

ششمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه زبان و ادبیات ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

موسی پیری - استادیار دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

فخرالدین اسعد گرگانی متوفی پس از 446 ه.ق، داستان ویس و رامین را که متن آن به زبان پارسی (پهلوی اشکانی) بوده، قبل از سال 455 به بحر هزج مسدس مقصور (محدوف) به نظم کشید. شعر فخرالدین در این منظومه خالی از تکلف همراه با احساسات عاشقانه و توصیف های زیبا ست. هنر وی در پرورش شخصیت ها و نشان دادن حالات و کنش های دقیق آن ها از او داستان پردازی چیره دست ساخته است. نظامی گنجه ای (614-530) نیز خسرو و شیرین را با تأثیرپذیری از فخرالدین به همان وزن ویس و رامین در سال 576 به نظم در آورد. استفاده نظامی از عوامل زیبایی شناسی و بدیعی در خلق تصاویر شاعرانه و توصیف های ابتکاری باعث جاودانگی این منظومه شده است. در این مقاله دو منظومه با استفاده از روش تحقیق، توصیفی - تحلیلی با هدف تبیین شیوه های توصیف در زبان ادبی- هنری بررسی شده است. نتایج نشان میدهد که؛ هر دو شاعر از شیوه های مختلف توصیف بهره برده‌اند. با این تفاوت که نظامی در شخصیت پردازی از روش مستقیم و غیرمستقیم به یک میزان استفاده می کند و گاه از طریق روش مستقیم، صفات بیرونی اشخاص را بیش از صفات درونی آن ها مورد توجه قرار می دهد. حال آن که فخرالدین روحيات هر یک را به صورت جزئی وصف می کند. چنان که می توان خصایل درونی هریک را نیز برشمرد.

کلمات کلیدی:

فخرالدین اسعد گرگانی، ویس و رامین، نظامی گنجه ای، خسرو و شیرین، توصیف، زبان ادبی- هنری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1041972>

